

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak for det.

Carsten Hansen (S):

Jeg har tre spørgsmål til Venstres ordfører, fru Gitte Lillelund Bech. Det ene er, om fru Gitte Lillelund Bech ikke er bekymret for den måde, vi samarbejder på i Folketinget. Vi havde før valget en klar aftale med Venstre og De Konservative fra 1998 omkring finansiering og kvotering på hele daghøjskoleområdet, en 5-årig aftale, hvoraf vi tog hul på andet år nu. Er det ikke bekymrende, at man overhovedet ikke respekterer aftaler? Så sent som et par dage efter valget blev vi kaldt over til møde i forligskredsen.

Det andet er, at jeg vil høre fru Gitte Lillelund Bech, om hun vil være med til, at vi inden for den ramme, der er, fordeler daghøjskoletilskuddet efter de kommuner, der har daghøjskoler, således at aktiviteten følger daghøjskolen.

Det tredje, jeg vil spørge om, er i virkeligheden, om ikke vi kan sige, at man har forhandlet lidt på skrømt, da vi havde forhandlingerne omkring det her område.

Og det fjerde er: Fru Gitte Lillelund Bech løftede sløret for VEU og eud-enkeltfag. Kan hun sige mere om, hvordan det skal indgå i den kommende reform? Skal der være beskæringer og besparelser og forringelser også her?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Venstres ordfører sagde, at forslaget her var sød musik i en Venstrekvindes ører. Nu er det sådan, at jeg ikke er helt tonedøv, og for mig lød det nærmere hjerteskerende skingert.

Kl. 19.20

Jeg kan bekræfte det, som fru Gitte Lillelund Bech har fremført her fra talerstolen. Da jeg i sin tid tog del i forhandlingerne om den fri ungdomsuddannelse, annoncerede Venstre og De Konservative netop, at de nok senere ville foreslå ændringer af den fri ungdomsuddannelse. Men ordet ændringer har jo fået en helt anden klang, og jeg har noteret mig i de senere dage, at man har sagt om de øvrige uddannelsesområder, at man er villig til at kigge på dem og lave ændringer på handelsskoleområdet og på de tekniske skoler, og at man også er indstillet på at lave ændringer i fordelingen af forskningsmidler. Betyder det, at man i lighed med det, man nu gør med den fri ungdomsuddannelse, også har tænkt sig at afskaffe de nævnte uddannelsesområder?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

For det første vil jeg godt lige følge op på hr. Aage Frandsens spørgsmål. Fru Gitte Lillelund Bech sagde, sådan som jeg husker det, at hun til Berlingske Tidende havde sagt, at man ville se på den fri ungdomsuddannelse, fordi den skulle fungere på en anden måde end den måde, den fungerer på nu. Er det det samme som at nedlægge den? Ja eller nej?

Så var der et spørgsmål, som fru Gitte Lillelund Bech ikke besvarede, og det er spørgsmålet om den tilbagevirkende kraft: Er det Venstres retspolitiske opfattelse, at midt i et ungt menneskes forsøg på at danne sig en fremtid via en uddannelse, kan man tillade sig bare at sløjfe den? Kan man slet ikke forestille sig, at loven eksempelvis først skulle træde i kraft til august?

Det er sådan, at der er unge, der rent faktisk forsøger at indrette sig efter de regler, der gælder. Men tænk, at Venstre har et menneskesyn af den karakter, at man bare stort set smider de unge ud med badevandet. Det er uanstændigt!

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Hr. Carsten Hansen spørger, om Venstre ikke har respekt for aftaler. Jeg mindes, at i forbindelse med VEU-reformen i år 2000 blev der taget initiativer, og der blev lavet ændringer af daghøjskolernes indholdsparagraf, og for mig at se da hænger indhold og finansiering meget tæt sammen. Men dengang blev Venstre ikke informeret. Vi måtte bede den daværende undervisningsminister om at indkalde os og orientere os om, hvad det drejede sig om, for indhold og finansiering hænger nu engang sammen, uanset at hr. Carsten Hansen nok vil sige det modsatte. Derfor mener jeg altså ikke, at det her er et aftalebrud, for indhold og finansiering hænger altså sammen.

Med hensyn til VUC- og eud-enkeltfag, som var en af de andre ting, hr. Carsten Hansen spurgte til, vil jeg da godt læse op igen, hvad det er, Venstre mener: Venstre har altid haft et ønske om et så bredt og fleksibelt udbud af såvel formelle som almindelige uddannelsesstilbud som muligt, og hertil er der behov for såvel private kursusudbydere, oplysningsforbund, højskoler og offentlige institutioner. Konkurrencen blandt kursusudbydere skal være fri og fair, så det ikke er størrelsen af det offentlige tilskud, der styrer efterspørgslen, og derfor mener vi, at